

Daniel și prietenii săi

Daniel și prietenii săi

Zilele, în care au trăit acești tineri, au fost grele pentru poporul lui Dumnezeu. Dumnezeu îl dăduse pe poporul Său în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Se împlinise cuvântul profetic spus lui Ezechia: „Iată, vin zile, când tot ce este în casa ta și ce au adunat părinții tăi până în ziua aceasta va fi dus în Babilon: nu va rămâne nimic, zice Domnul. Și vor lua din fiii tăi, care vor ieși din tine, pe care-i vei naște, și vor fi fameni în palatul împăratului Babilonului” (Isaia 39.6,7).

Printre acești fameni se numărau și Daniel și cei trei prieteni ai săi. Ei au fost numiți în poziții de cinste printre domnitorii păgâni. Aceasta a fost o mare probă pentru viața de credință a celor patru. Să renunțe la credință având în vedere starea înjosită a poporului și să folosească șansele oferite sau să rămână fideli în aceste împrejurări lui Dumnezeu și poruncilor Sale? În situația lor deosebită, au fost nevoiți să poarte nume păgâne și să devină pentru trei ani elevii profesorilor păgâni. Ce pericol!

Nu citim câți tineri din popor se găseau în aceeași situație, dar la Daniel și prietenii săi găsim fidelitate și hotărâre. Noile lor nume nu erau în nici un caz o recunoaștere a dumnezeilor păgâni.

Și Moise a fost educat în școlile Egiptului, dar înțelepciunea acestuia nu a reușit să-i încătușeze inima pentru Egipt și să-l facă să-și găsească plăcerea în animația ofertelor păcătoase ale acelei țări. El a refuzat să fie numit fiul fiicei lui faraon și a ales mai bine să sufere răul cu poporul lui Dumnezeu.

Întotdeauna, poziția inimii e decisivă. Lumea oferă tocmai tinerilor ofertele ei ademenitoare. De aceea trebuie să fim atenți. Da, lumea poate deveni uimitor de tolerantă și de binevoitoare, dacă îi poate implica pe copiii lui Dumnezeu în slujbele ei, în ascultarea, înțelepciunea, religia și viitorul ei, făcându-i supușii ei.

Așa s-au petrecut lucrurile și cu acești tineri. „Și împăratul le-a rânduit o parte zilnică din mâncărurile alese ale împăratului și din vinul pe care-l bea el, ca să-i hrănească trei ani.” Ei au fost nevoiți să cunoască duhul și știința Babilonului și să le accepte. De aceea a fost necesară atenția în orice privință.

„Dar Daniel a hotărât în inima lui să nu se întineze cu mâncărurile alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea el.” O astfel de dorință a fost roada prețioasă a temerii de Dumnezeu. El nu și-a pus problema situației deosebite în care se afla sau a dezavantajelor care i le-ar fi putut aduce hotărârea sa, el a dorit să-L cinstească pe Dumnezeu și să nu se întineze! Probabil, comportamentul său a fost hotărâtor și pentru ceilalți trei, exercitând o influență binecuvântată.

În toate timpurile, cei temători de Dumnezeu au fost confrunțați cu aceleași probleme. Scopul școlilor noastre este de a le face cunoscută tinerilor înțelepciunea lumii și de a-i educa în așa fel, încât să se potrivească lumii. Cine este și vrea să rămână fidel Domnului trebuie să spună în anumite situații un „nu” hotărât. Fericite de cel care își păstrează o conștiință curată și nu își pierde capacitatea de deosebire!

Cine vrea să meargă pe calea binecuvântării cu Domnul trebuie să înceapă devreme să deosebească lucrul prețios de cel obișnuit, lucrul curat de cel murdar. Te gândești la aceasta când iei de exemplu o carte în mână? Dacă nu-i aduce nici un folos omului din interior sau este chiar otravă pentru acesta, atunci nu o citi și îndepărtează-o, pentru ca să nu fi ispitit să o citești!

Dacă am vrea să descriem masa împăratului, a prințului acestei lumi, și vinul pe care îl bea, ne-ar trebui multe pagini. Vinul ne amintește de bucuria acestei lumi. Gândește-te mereu la cuvintele: „Și lumea trece, și pofta ei, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne pentru eternitate”!

Dumnezeu a recunoscut fidelitatea lui Daniel și a prietenilor săi. „Ochii Domnului cutreieră tot pământul, ca să Se arate tare pentru cei cu inima în totul pentru El” (2 Cronici 16.9). Această mică rămășiță a putut experimenta acest lucru. Dumnezeu a luat problema lor în mâna Sa. El l-a făcut pe famen binevoitor ca să încerce cu apă și legume, El a purtat de grijă ca acestea să le fie prielnice, căci „la sfârșitul celor zece zile, fețele lor arătau mai frumoase și mai grase decât toți tinerii care mâncau din mâncărurile alese ale împăratului”. Știm că Dumnezeu stă deasupra tuturor și nu ne lasă niciodată, dacă stăm cu hotărâre de partea Lui!

Dar și mai mult: „Și acestor patru tineri, Dumnezeu le-a dat cunoștință, și pricepere în toate scrierile, și înțelepciune; și Daniel a avut pricepere în toate viziunile și visele.” Să observăm: „Temerea de Domnul este începutul înțelepciunii”! Dacă vrem să obținem pricepere în gândurile lui Dumnezeu, atunci nu puterile minții sunt hotărâtoare, ci temerea de El.

Acești patru tineri nu au avut numai un început bun, ci au și persistat în fidelitate. Ei au ocupat poziții înalte și au fost încercați. Nu au fost scutiți de probe, dar ce hotărâre și ce curaj al credinței s-au găsit la ei! Se merită să începem devreme despărțirea de orice fel de rău!

din „Ermunterung und Ermahnung”